

Sygn. akt III Ca 1112/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Marcin Rak

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r. na rozprawie sprawy

z wniosku I. L.

z udziałem G. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia częściowego Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 13 lutego 2017 r., sygn. akt I Ns 698/05

postanawia:

oddalić apelację.

SSO Marcin Rak SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1112/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu w postanowieniu częściowym z dnia 13 02 2017r. ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni I. L. i uczestnika postępowania G. M. wchodzi niezabudowana nieruchomości gruntowa położona w miejscowości S. o urządzonej księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Żywcu po numerem (...) o wartości 5.630zł, dokonał podziału majątku wspólnego w ten sposób, że prawo własności tej nieruchomości przyznał uczestnikowi postępowania oraz zasądził od niego na rzecz wnioskodawczyni spłatę w wysokości 2.815zł, płatną w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia stwierdził, że w sprawie bezsporne było, że wskazana w sentencji nieruchomości wchodzi w skład majątku wspólnego uczestników postępowania oraz jej wartość i jedynym zagadnieniem spornym było komu ma ona zostać przydzielona w wyniku dokonanego częściowego podziału majątku wspólnego. Następnie wskazał, że nieruchomości ta, co prawda sąsiaduje z nieruchomością wnioskodawczyni na której posadowiony jest jej dom (przyznanie jej nieruchomości prowadziłoby do wyłącznie do polepszenia komfortu wypoczynku wskutek poszerzenia powierzchni jej działki), to równocześnie sąsiaduje ona bezpośrednio z nieruchomością stanowiącą własność córki uczestników postępowania. Następnie wziął pod uwagę silne więzi łączące uczestnika postępowania z córką, dał mu wiarę, że pozyskanie przez niego własności tej nieruchomości ma mu

umożliwić w przyszłości scalenie jej z nieruchomością córki i wybudowanie na niej domu i za zasadne uznał przyznanie prawa własności dzielonej nieruchomości uczestnikowi postępowania.

Orzeczenie zaskarżyła **wnioskodawczyni I. L.**, która wnosiła o jego zmianę przez przyznanie jej „przedmiotowej działki” i zasądzenie od niej na rzecz uczestnika postępowania spłaty, bądź jego uchylenie i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Zarzuciła, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono prawo procesowe, regulacje art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w sposób wskazany w apelacji oraz że istnieje sprzeczność pomiędzy istotnymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji a zebrany w sprawie materiałem dowodowym, polegająca na przyjęciu,

że uczestnik postępowania w przyszłości scali przedmiotową działkę z działką córki uczestników postępowania po czym zostanie na niej wybudowany dom.

Uczestnik postępowania G. M. wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz od wnioskodawczyni zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował wniosek, a następnie orzekając w sprawie.

Ustalenia składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia

w części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, a w pozostałym zakresie w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu wiarygodnych źródłach dowodowych.

Wbrew zarzutom apelacji nie naruszył on wskazanych w apelacji regulacji prawa procesowego ustalając w motywach orzeczenia, że uczestnik postępowania po uzyskaniu prawa własności przedmiotowej nieruchomości zamierza scalić ją z nieruchomością stanowiącą własność córki uczestników postępowania i wybudować na niej dom.

Z całokształtu materiału sprawy, w tym z zeznań córki i uczestnika postępowania wynika, iż łączą ich silne więzi emocjonalne, co wiarygodnymi czyni zeznania uczestnika postępowania, że po uzyskaniu prawa własności spornej nieruchomości zamierza ją podarować córce, w celu powiększenia jej działki i umożliwienia wybudowania na niej domu (zeznania uczestnika postępowania k. 1001 i 1002 akt).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał uzupełniono i zmieniono podstawę faktyczną orzeczenia ustalając, że nieruchomość o urzędzonej księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Żywcu pod numerem (...) składa się z działki gruntu o numerze geodezyjnym (...) i jej współwłaścicielami we wspólności majątkowej małżeńskiej są wnioskodawczyni i uczestnik postępowania (dowód z wydruku k- 791 – 793).

Działka ta nie graniczy ze stanowiącą własność wnioskodawczyni działką

o numerze geodezyjnym (...), gdyż obie działki oddzielają od siebie działki gruntu:

o numerze geodezyjnym (...) – stanowiąca własność uczestnika postępowania i o numerze geodezyjnym (...) stanowiąca własność osoby trzeciej oraz przylegająca bezpośrednio do niej działka gruntu o numerze geodezyjnym (...) stanowiąca własność córki uczestników postępowania (okoliczności bezsporne, niezaprzeczone twierdzenia zawarte w doręczonej pełnomocnikowi wnioskodawczyni odpowiedzi uczestniczki postępowania na apelację, wywiedzionej także na rozprawie odwoławczej w obecności pełnomocnika skarżącej oraz mapa k- 822 akt).

Z tych też względów z powyższą modyfikacją Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

W ich świetle dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i ze wskazanymi poniżej zmianami Sąd odwoławczy ją podziela.

Zgodnie bowiem z mającą w sprawie zastosowanie regulacją 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Regulacja ta określa zatem kolejność sposobów zniesienia współwłasności, który jest dla Sądu wiążący (w pierwszej kolejności przez fizyczny podział rzeczy, w drugiej przez przyznanie rzeczy jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych, w kolejnej przez jej sprzedaż stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego).

Uczestnicy postępowania w toku postępowania konsekwentnie wnosili o dokonanie częściowego podziału majątku wspólnego przez przyznanie jednemu z nich własności spornej nieruchomości ze spłatą na rzecz drugiego uczestnika, w konsekwencji czego preferowali drugi ze wskazanych powyżej sposobów podziału ich majątku wspólnego.

Ich stanowisko znajduje merytoryczne uzasadnienie w materiale sprawy,

gdyż z uwagi na konfigurację terenu oraz powierzchnię nieruchomości podlegającej podziałowi, jej fizyczny podział jest ekonomicznie i funkcjonalnie nieuzasadniony.

Z poczynionych przez Sad odwoławczy ustaleń wynika, że nieruchomość ta

nie graniczy z nieruchomością wnioskodawczynie, lecz z nieruchomością córki uczestników postępowania, której uczestnik postępowania zamierza darować tę nieruchomość.

W tej sytuacji zasadne było przyznanie mu w wyniku dokonanego podziału własności tej nieruchomości, co ostatecznie znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu.

Czyni to apelację wnioskodawczynie bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c.

w związku z art. 13 § k.p.c. a to z mocy zawartej w nim regulacji prawnej prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego apelację wnioskodawczynie jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Marcin Rak SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek